

Der er et Punkt, som det gjorde mig ondt at høre den ærebe sidste Taler berøre. Han sagde, at det var vanskeligt at faae Folk ud af Friholliger. Jeg maa foreløbig bemærke, at jeg har ikke den allerringeste Interesse for at bevare de to Professors Boliger, og hvad den ene af dem angaaer, kan jeg forsikre, at han vil være meget glad ved istedfor Friholligen at faae den Hundsleierstatning, som han vilde opnaae ved at flytte ud; han har slaget meget over sin nuværende Bolig, og jeg har selv deeltaget i meget vanskelige Forhandlinger for at faae ham til at blive, naar Bygningen modtog de Forbedringer, der vare nødvendige for at gjøre den beboelig. Jeg nævnte disse Bygninger i en bestemt Forbindelse. Jeg sagde, at naar de nuværende Behoere flytte ud, skal man erstatte dem deres Hundsleie. Denne Erstatning vil vel ikke blive under 600 Rd. aarligt til hver, det er altsaa 1,200 Rd. eller Renten af 30,000 Rd., saalænge de boe ude i Byen, og vedblivende det samme Betsb, hvis man ikke skaffer dem Plads igjen. Men jeg talte derhos om, at disse Boliger maatte man skaffe dem igjen, fordi jeg ikke troer, at det gaaer an at opbygge en Museumsbygning uden der at skaffe Plads til i det Mindste en af Bestyrerne derved og navnlig til den Professor, der skal benytte Museerne ved sine Forelesninger. Man vil gjøre stor Skade, naar man ikke knytter disse Professorer paa det Næreste til deres Samlinger, saa at de gjerne og let særdes i disse og ligesom blive uadskillige fra dem. Det var derfor jeg nævnte Boligerne. Men ialtsald maae, naar de Paagjældende skulle flytte, de Boliger, som de nu have, erstattes dem med Penge eller med andre Boliger, og man maa altsaa bringe dem i Anslag ved Beregningen af Udgiften.

Den ærebe Landsthingsmand sagde, at det var et Misforhold, naar en Arkitekt kom til at arbejde sammen med Medlemmer af en Komitee, der have alle andre Hensyn at gjøre gjældende end de arkitektoniske. Nei, det er just det, som skal gjøres gjældende ved Foretagender som dette, at man ikke der skal spørge blot om en arkitektonisk smuk Bygning, men at man skal lære Arkitekten — og i denne Henseende have vore Arkitekter endnu Meget at

lære — at de vel skulle bygge smukt og solidt, men ogsaa med Hensyn til Opgavens Fordringer, og disse Fordringer kunne ikke stilles af Arkitekten, men skulle stilles ham af Andre. Det er derfor ganske rigtigt, at naar man skal have en Bygning for et zoologisk Museum, maa man lade alle de Hensyn, som Zoologien fordrer gjort gjældende, træde frem. Det var meget slemt, om man byggede et zoologisk Museum, hvor alle arkitektoniske Hensyn vare tagne, medens man havde glemt de Hensyn, som Zoologien gjør gjældende. Om det er rigtigt at gaae Konkurrencens Vej, skal jeg ikke kunne sige. Ved Bibliotheksbygningen lykkedes Konkurrencen, men jeg maa dog bemærke, at den væsentligt lykkedes paa Basis af tidligere Forarbejder. Den nuværende Bibliotheksbygning hder jeg stor Agtelse, men det gjør jeg, just fordi den er bygget som en god og fortræffelig Bibliotheksbygning; men just derfor er den saaledes, at man aldrig med Held kan opføre en Bygning for et zoologisk Museum, der i den væsentlige Disposition og i den indre Anordning kan nærme sig meget til den. Man har opført en lang, ikke bred Bygning; den har ingen Afslutning, intet Midterparti, det er en Række af 20 eensformede Fag, hvis Eensartethed er dækket med arkitektonisk Klugt, men den har fuldkommen Karakteren af at være en Bibliotheksal; man kan saagodt som see det paa dens Ydre. Men at tage Hensyn til den Bygning ved denne Leilighed, det troer jeg ikke man kan. Naar man taler om en Enhed i Stilen, saa vil jeg ganske vist, naar man samtidigt skal opføre fire Bygninger i en Firkant til beslægtede Formaal, ansee det for rigtigt at opføre dem i en eensartet Stil; men naar man efterhaanden supplerer Bygninger med andre, der ikke have sælles Front, naar Bygningerne gjøre Front til fire forskjellige Sider, saa vil det ikke være nødvendigt; jeg troer, at i saa Fald vil altid deels Opgavens Forskjellighed og deels den forskjellige Kunstanskuelse komme til at gjøre sig meget stærkt gjældende i de fire forskellige Bygninger. Det er ikke ved at fastholde denne Eensartethed maastee igjennem flere Generationer, at man frembringer den arkitektoniske Virkning, som man maa ønske skal gjøre sig gjældende i en Stad. At faae